

faaet Die paa, og som det gjerne vil tildele en Tugtelse. Jeg kan heller ikke indsee, at der skulde være Fare ved at lade de Ord udgaae, som jeg i Forbindelse med de andre Forslagsstillere har foreslaaet at udelade, thi der hører dog virkelig ikke saa Lidt til, at Politiet, naar der er Tale om en Mand, som ikke har været straffet, skulde finde paa at anholde ham, hvis der ikke var særlige Grunde derfor, og dersom der var særegne og vigtige Grunde, skjøndt disse ikke kunde bevises, kan jeg heller ikke indsee, at han skulde være fri for Anholdelse, fordi han ikke tidligere har gjort sig skyldig i noget af det, der her omtales.

Tauber: Den ærede Ordfører for Udvalget gjorde den Indvending imod Forslagene under Nr. 2, 3 og 4, at der var en væsentlig Forskjel mellem Forskrifterne for Kjøbstæderne og for Landet, idet det for Kjøbstæderne var bestemt, at der skal være udfærdiget Politivedtægter inden den 1ste Januar 1872, medens det for Landet kun er fastsat, at der paa den foreskrevne Maade kan udfærdiges Politivedtægter, hvorhos det er ladet frit, om de skulle gjælde for en heel Landjurisdiction eller for Dele af samme; derfor meente han, at der ikke kunde drages nogen Parallel i dette Forhold. Se, mine Herrer, jeg troer, at den Parallel, jeg tillod mig at drage, er fuldkommen berettiget. Jeg siger, at, naar der gives en saadan Politivedtægt for en Landjurisdiction eller for Dele af samme, skal der sikkes Sognecommunerne den samme Ret, som der er sikket Kjøbstadcommunerne. Naar der ikke gives en saadan Vedtægt, bliver der selvfølgelig ikke Tale derom, men jeg anseer det ikke fornødent nærmere at ytre Noget derom. — Den væsentligste Indvending, den ærede Ordfører gjorde, var imidlertid den, at der slet ikke kunde blive Tale om, at Sognecommunerne kunde komme til at deeltage i nogen af de Udgifter, som ere foreskrevne i § 2 Litra a og b, dersom disse Bestemmelser eller enkelte Dele af dem udvides til Landjurisdictionerne, men saaledes som Loven er affattet, troer jeg ikke, den ærede Ordfører kan gjøre denne Indvending, idetmindste vil jeg tillade mig at hen-

lede Opmærksomheden paa, at Udvalget selv senere er kommet til den Erkjendelse, at det vil være fornødent i Loven at optage en Forskrift saalydende: „Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med de af Bestemmelserne i §§ 3 og 6 flydende Undtagelser, efter de samme Regler som hidtil.“ Saaledes som Lovforslaget foreligger, kan der altsaa meget godt være Tale om, at Udgifter til Politivæsenet ikke afholdes efter de samme Regler som hidtil, og jeg vil særligt henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg forøvrigt allerede har gjort, at § 5 ikke gjør nogen Indskrænkning i det Omfang, som de Vedtægter, der efter Indstilling af Amtsrådet og paa den iøvrigt foreskrevne Maade udfærdiges, maae have. Saaledes som Lovforslaget foreligger, kunde det meget godt foreskrives i disse Vedtægter, at Sognecommunen skulde bære enten hele denne Udgift eller visse Dele deraf; der vilde Intet være til Hinder derfor, saaledes som Lovforslaget foreligger. Fremdeles vil jeg gjøre opmærksom paa, at, skjøndt der ikke vel kan være Spørgsmaal om Oprettelsen af Politicorpsler paa Landet, staaer der i samme § 2 Litra b., som Sideslykke til Politicorpsler omtalt Mandskab, der særligt leies efter Communalbestyrelsens Bestemmelse. Det er en Selvfølge, at der ikke, naar Bestemmelserne i § 2 Litra b. bleve udvidede til en Landjurisdiction eller til en Deel af samme, vilde blive Tale om Oprettelsen af Politicorpsler, men der kunde blive Tale om særligt at leie Mandskab til Sldebrands- og andre overordentlige Tilfælde. — Med Hensyn til Punkterne c. og d. er det ganske sikkert, at de ikke i Almindelighed ville komme til Anvendelse paa Landet; men der gives, som den ærede Ordfører selv bemærkede, enkelte Egne af Landet, hvor der kunde blive Spørgsmaal om deres Anvendelse, f. Ex. i Kjøbenhavns nærmeste Omegn eller paa et eller andet Punkt i Landet, hvor der opstod en større Fabrikvirksomhed eller deslige. Under alle Omstændigheder gjælder den Indvending ikke, som den ærede Ordfører fremførte, at det vilde være uret, at et enkelt Sogn, som laa midt i en Jurisdiction, skulde kunne modsætte sig en saadan Bestemmelse og